

Páll Sándor beszéde (a Vajdasági Magyarok Demokratikus Közösségének elnöke)

Tisztelt egybegyűltek!

Az ország, amelyben élünk, függetlenül a hatalmi változásoktól, íme 15 éve mellőzi a vajdasági magyarság nyílt és megoldatlan kérdéseit. Mi már mindenkinek mindent elmondunk (többször is), és süket fülekre találtunk. Gondjaink elfogadtatásában kipróbáltuk a politika minden eszközét, kivéve a tüntetést, és most eljött ez a pillanat is.

Felháborító módon, kézlegyintéssel, balkáni szokáshoz híven, derúvel és mosollyal intézték el panaszaikat, mondván, hogy nem igaz, túlzásba viszsük, majd kivizsgálják, itt így is túl sok már a jogunk, és finoman sejtették, ha nem tetszik, akkor mehetünk. A durva üzeneteket az utcán, a munkahelyen kaptuk meg.

A vajdasági magyarság ellen, már 15 éve, ez az állam (vagy más valaki a nevében és hallgatólagos beleegyezésével) különleges hadviselést folytat, nyílt pszichoterrort, melynek alapvető jellemzői a hosszú távú, alacsony intenzitású, és nagy területet befogó konfliktusok szítása.

Megoldás csak egy lehet – autonómia. Olyan autonómia, amilyent a VMDK kíván, hol a perszonális autonómia mellett (mert most nem szabad alálicitálni követeléseinkben) ennek egyik alappillére az etnikai alapú területi elkülönülés, minden következményével: részarányos foglalkoztatás az állami szervezetben (így a rendőrségben is), az anyanyelv teljes jogú használata, törvények és határozatok önálló meghozatala...úgy, ahogyan ez a VMDK autonómiakonceptiójában le van írva. Lehetséges-e ez? Határozott válaszuk: igen, mert éppen ezt a megoldást találták jónak a kosovói szerbek identitásának megőrzésében. Ha ebben az országban nem lesznek kettős mércék, akkor mi is jogsultak vagyunk mindenre, ami másokat is megillet.

Ha megengedik, pár szót szólnék azokhoz is, akiknek ezt szántuk, anyanyelvükön, hogy megértsék, mit is mondunk.

Gosp. Rasime Ljajiću, zakon na koji se tako rado pozivate, i kažete da je među najboljima u Evropi je bez kaznenih odredbi, bezvredna hrpa paragrafa. U Srbobranu, iako postoji pravosnažna odluka suda, predsednik opštine ne dozvoljava da se postavi tabla i sa natpisom Szenttamás, jer navodno nema para, ali mu zato ne smeta da dođe u selo Péterréve, po pare iz svoje apoteke. U Novom Bečeju, predsednik opštine minira postavljanje tabli, ali mu zato ne smeta, da za ručkom, sa suprugom svaki dan govori mađarski. A vi ste bespomoćni protiv samovolje prosvćenih srpskih nacionalista i idete na turneju samo tamo gde Vam niko ništa ne sme reći.

Gosp. Dragane Jočiću, ko, i zbog čega protiv manjina vodi psihološki rat niskog intenziteta, po širokom prostoru i na duge staze? Kome odgovara ovaj psihoteror koji milicija neće ili ne može da reši. Kad ćemo saznati nešto o ubistvu u Horgošu? Da li ste stvarno nesposobni, ili je u pitanju nešto drugo?

Gospodine Zorane Stojkoviću, kako to da se u slučajevima kada su oštećeni pripadnici manjina, suđenja ne zakazuju mesecima. Zna li da su vinovnici temerinskog slučaja, koji je za svaku osudu, ekspresno pronađeni i osuđeni, i da su onako, za primer, dobili drakonske kazne od ukupno 63 godine robije, više nego ratni zločinci koje Vi vodite u Hag. Zna li da jednog od osuđenika svakodnevno maltretiraju, šutiraju, šamaraju, da mu odvaljuju bubrege, da je gotovo oslepeo od batina? Zar baš mora tako?

Gospodine predsedniče vlade, čemu igra dvostrukih standarda o Zakonu o izboru narodnih poslanika? Cenzus za ulazak u parlament je, istini za volju snižen, ali je i za predlog manjinske liste potrebno sakupiti 10.000 potpisa. 7.500.000 prema 10.000 nije isto što i 300.000 prema 10.000.

Gospodo, Srbija je, na žalost, zemlja dvostrukih standarda, laži, etničke i verske netrpeljivosti, korupcije, diktature beznačajnih stranaka koje ucenjuju sve, a najviše žele da se nagrabe para. Suočite se sa istinom,

a mi ćemo biti partneri u razrešavanju nagomilanih problema.

(Rasim Ljajić úr, a törvény, amelyre nagy elöszeregettel hivatkozik, és amelyről úgy véli, hogy Európában a legjobbak közé tartozik, nem tartalmaz büntető rendelkezéseket és a paragrafusok értéktelen halmaza. Szenttamáson a bíróság jogerős ítélete ellenére a község elnöke nem engedélyezi, hogy elhelyezzenek egy olyan táblát, amelyen a magyar nyelvű Szenttamás felirat is szerepel, mert állítólag nincs rá pénz, az azonban egyáltalán nem zavarja őt, hogy (a jelzőtáblán magyar nyelven is kiírt) Péterrévére elmenjen felvenni a gyógyszertára bevételét. Törökbecsén a község elnöke aláaknázza a tábla kihelyezését, viszont ebéd közben a feleségével minden nap nyugodt szívvel magyarul beszélget. Ön pedig tehetetlen a felvilágosult szerb nacionalisták önkényével szemben, és csupán oda rucan ki, ahol Önnek senki semmit nem mer mondani.)

Dragan Jočić úr, a kisebbségek ellen nagy területen és hosszabb távon ki és miért folytat kis intenzitású pszichológiai háborút? Kinek felel meg ez a pszichoterror, amelyet a rendőrség vagy nem akar, vagy nem tud megoldani? Mikor tudunk már meg valamit a horgosi gyilkosságról? Vajon Ön tényleg alkalmatlan, vagy valami másról van szó?

Zoran Stojković úr, hogyan történhet meg, ha a kárvallottak a kisebbségek tagjai, akkor a tárgyalást hónapokig nem tűzik ki? Tudja-e, hogy a temerini eset elkövetőit, akiknek a cselekedete elítélendő, villámgyorsan megtalálták és elítélték, és csak úgy, a példa okáért drákói börtönbüntetést kaptak, összesen 63 év terjedelemben, többet, mint azok a háborús bűnösök, akiket Ön kísér Hágába. Vajon tudja-e, hogy az egyik elítéltet nap mint nap bántalmazzák, rugdalják, pofozzák, hogy leverik a veséit és hogy már majdnem megvakult a verésektől? Tényleg így kell ennek lennie?

Kormányelnök úr, mi végre játszadozni a kettős mércével a népképviselők megválasztásáról szóló törvény kapcsán? A parlamentbe való bejutási küszöböt leszállították ugyan, de a kisebbségi lista javaslatához is 10 000 aláírás szükséges. A 7 500 000 azonban nem ugyanúgy aránylik a 10 000-hez, mint a 300 000 a 10 000-hez!

Uraim, Szerbia sajnos a kettős mércék, a hazugságok, az etnikai és a vallási türelmetlenség, a korrupció, a mindenkét zsaroló és az önmaguk zsebeit jól megtömni akaró jelentéktelen pártok diktatúrájának az országa. Nézzenek szembe az igazsággal, mi pedig partnereik leszünk a felhalmozódott problémák megoldásában!

(Mácsai Tibor fordítása)

